

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Po deželnih zborih.

I.

Razcepljenosti svoje ne čutimo nikdar britkeje, nego takrat, kadar se shajajo in zborujejo deželni zbori, kadar čitamo poročila o obravnavah v zbornicah v Gradci, v Celovci, v Gorici, v Poreči, v Trstu in v Ljubljani, kajti iz vseh teh raznih izvestij čitamo v lapidarnih črkah, da uspehi neso v nobeni razmeri z našimi napori, da bijemo, dokler se sedanjí odnošaji ne premené, skoro na vseh črtah „boj brez upa zmage“, da baš o nas veljajo Götthejeve besede: „Von dem Rechte“, das mit uns geboren, von dem ist leider nie die Frage“.

Ako izvzamemo deželni zbor kranjski, o katerem nam bode posebe govoriti, in se bavimo z ostalimi, nam je takoj očividno, da za kranjskim zavzema prvo mesto deželni zbor goriški. Vsled krivičnega volilnega reda naš narod na Goriškem sicer še vedno ni tako zastopan, kakor bi moral biti pa svojem številu, po svoji probujenosti in po vsoti davka, ki ga plačuje, vendar pa je položaj vsaj to-

liko ugoden, da je število slovenskih in italijanskih poslancev v ravnotežji. Iz tega ravnotežja pa izvira vendar zlo, da so nam tako rekoč roke vezane, da ne moremo v zbornici v narodnem oziru toliko storiti, kolikor bi radi in kolikor bi morali. Previdnost res zahteva, da se rečeno ravnotežje jemlje v poštev, nikakor pa iz tega še ne sledi, da bi se previdnost morala umakniti strahopetnosti ali pa neosnovanemu oportunistu. In taka strahopetnost oziroma oportunistvo pojavilo se je pri neki jako umestni interpelaciji, na kateri smo zaman iskali nekega odličnega imena. Bože moj, ako nemamo toliko poguma in odločnosti, da podpišemo interpelacijo, ki nima drugega namena, nego da olajša našim posestnikom krivično zaračunjene pristojbine, kaj bomo počeli, kadar pridejo načelna vprašanja na vrsto? Kako lice bi kazali in kako bi postopali, ko bi — česar seveda ni še tako hitro pričakovati — prišli v tak položaj, v kakršnem je bil in je še sedaj narod bolgarski?

V ostalem pa deželni zbor goriški ni imel nobene izredne točke na dnevnem redu. Obravnave bile so precej gladke, stvarne, zasedanje pa v primeri z zbornico Ljubljansko — kratka. A dasi zborovanje ni bilo dolgotrajno, pokazala se je vendar mej poslanci slovenskimi izborna nova moč, g. dr. Anton Gregorčič. Veleposestniki goriški, ki so si ga izbrali svojim zastopnikom, bi ne mogli poslati boljšega poslanca v zbor, kajti skazal se je vrlega parlamentarca in odlikoval po tolike delavnosti, da je o tem tudi mej poslanci italijanskimi le jeden glas pohvale in priznanja.

Za deželnim zborom goriškim, ki nas je, mimogrede rečeno, iznenadil z volitvijo v nek odsek, a ne sebi v slavo, je deželni zbor štajerski na vrsti. V njem imamo izvrstne zastopnike, v dolgoletnem boji izurjene prvoboritelje, ki imajo vsi najboljšo voljo, jekleno odločnost in bi radi vse storili, da priboré svojim rojakom vsaj nekoliko drobtin z mize bogatinove. A nerazmerna večina nemških poslancev ovira jim vsak korak in kljubu vsem naporom, temeljitim razlogom in govorom, ni ga uspeha za nas in blizu pol milijona štajerskih Slovencev „de facto“ nema v zbornici v Gradci nikakega upliva. Britko je za rodoljuba, vztrajati v takem

položaji in velikega zatajevanje s mega sebe je treba, da navzlic vsem nasprotstvom in odurnim napadom, še zastopa in se poteguje za pravice svojega majorizovanega naroda.

Ker je Slovencev v Štajerski le tretjina in ker vsled volilne geometrije v najsrečnejem slučaju niti petine vseh poslancev imeti ne morejo, bilo je naravno, da so si iskali zaveznikov mej konservativnimi Nemci. S slednjimi bili smo doslej v vsakem deželnozborskem zasedanju v zvezi in skoro vsekdar solidarni.

Letos so nas pa tudi ti zavezniki na cedilu pustili in s tem svojim korakom marsikoga napotili k resnemu premišljevanju, jeli zveza Slovencev z nemškimi konservativci sploh potrebna, ali pa koristna. Tajiti se ne da, da je ta zveza nenaravna, po naših razmerah prisiljena in kakor stvari sedaj stoje, v deželnem zboru štajerskem irrelevantna. V načelnih vprašanjih ne bodo odslej nikdar več z nami glasovali, ker ne morejo. Kakor je naš narod probujen in kakor ni pričakovati od naše duhovščine, da bi stopila na nemško stran, ravno tako morajo tudi nemški konservativci v poštev jemati mnenje svojih volilcev, in potem mnenji glasovati.

A recimo, da bi nemški konservativci tudi v načelnih vprašanjih čez grm in strn z nami hodili, bi nam vendar ne bilo pomagano, ker tudi z uštetimi konservativnimi glasovi, še ne dobimo večine v deželnem zboru štajerskem.

Zategadelj in ker poznamo brezozirnost in šovinizem štajerskih Nemcev, nam otvoritev deželnega zbora v Gradci ne obuja nikakešnih nad. Vedno predstavlja se isti igrokaz. V vsakem zasedanju zastopani smo v istem številu, zastopa nas cvet našega razumništva, finale pa je za nas vedno jednako tožen in milovati moramo naše poslance, ki nas izvrstno in častno zastopajo, a tratijo svoje sile in svojo potrpežljivost v nejednakem boju.

Jednako neugodne razmere, kakor v Gradci, so tudi v Poreči, kjer italijanski naš sovrag jednako tlači slovansko deželnozborsko manjšino. O tem pa prihodnjič.

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

VI.

(Dalje.)

Sicer bi bilo zelo težko nadlegovati ga v Benetkah, kder mu je neizmerna množica hvaležna in udana ter ga, da se tako izrazim, obožava. Če bi ga hoteli proganjati, uprlo bi se brž ko ne ljudstvo, če prav se mu on nikakor ne laska. Njega ozbiljen in kakor trde, nekoliko ponosen duh loči ga od njega — ovira, katero more le on sam odstraniti; a če bi jo odstranil, preobrazil bi lahko beneške države, če bi se mu to hotelo. A ta močna stena mej njim in narodom nikogar ne žali, ker se čuti, da jo je priroda sama postavila ter da ga sploh loči mnogo bolj od onih ljudi, kateri se hoté seznaniti z njega razmerami. Zares, baš ovim se najbolj udaljuje; in če vidiš kedaj, da se njegov duh prijazno približa h komu iz svojih višin, nikoli ni on kakov gospod, nego kak bolnik, potreben njegove podpore, kako izgubljeno dete,

kak božjasten ubožec, katerega pogledati se gnusi mimohodnikov. A kljubu temu vendar poseča javna shajališča in velike družbe, kamor možeš priti in celo sijati, ne občujoč neposredno z nikomer. Odlikoval bi se zlahka na njih, ker ni v našem mestu, kakor govoré, nobenega umetnika ni virtuoza, da bi se mu dal primerjati; toda ne okoriščuje se s temi spretnostimi, nego jih le nerad kaže; baš tedaj, kadar bi mu mogli pridobiti prijetna znanstva, ubeži rad iz Benetek, kakor bi se hotel ogniti sijaju javnega življenja, da ne bi ga odtegnolo samemu sebi ter skrivnostim, s katerimi se obdaje. Čestihlepen ni prav nič; ni ljubezen sama ga še ni osvojila, če prav ni nikder na sveti mamljivejših žen nego v Benetkah. Samo jedenkrat se je kazalo, da se zelo zanima za mlado plemenito devo, katera je javljala strastno ljubezen zanj; ali zelo neobičajna nesreča je končala vez, katera ju je družila, kakor so govorili. Lotar je bival ta pot malo dlje v Benetkah nego navadno, a ni to čuvstvo, če je je res gojil, ni ga moglo pridržati, da ne bi bil ostavil našega mesta. Dva ali tri dni potem izginola je ona, in nje truplo našli so stoprav dolgo časa pozneje na prodi, kder se je potem ustanovil Armenski samostan.

— Baš to je nedoumno, pravi Tonica, pozorljivo poslušajoča.

— Ne, gospodična, odgovori Matej, sledeč svojo misel, morebiti malo drugačno, nego je bila Toničina. Morje zaganja vodovje proti onej strani, da prinaša tja večino razbitih stvari, plavajočih po naših kanalih. Ker je imela ta deva glavo razžarjeno in ker so neke posamičnosti, katere sem pozabil, kazale na to, da je bila nje smrt nasilna, pripisovali so jo rajši obupu nego nesreči: zdi se mi celo, da so našli pozneje neko pismo, v katerem je razjasnila svoj namen, ter potrdila to mnenje.

— Pazite, Matej, pravi gospa Albertova. V pričetki ste nama rekli, da je Lotar še mlad.

— K večjemu petindvajset ali šestindvajset let ima, odgovori Matej; zelo nežen je, če prav je krepak in močan kakor najčvrsteje vzrasli moške in možno bi bilo . . .

— Ne bilo bi možno, poprime ona besedo, da bi bil nenavzoč skozi več let, odkar se je pokazal v Benetkah: tega nama še niste razložili. Pomislite tudi, da se je dogodek z ono mladenko, katero so našli mrtvo na Armenskem otoku, moral izvršiti prej nego so prišli ter se ustanovili tam Armenci, in da potem . . .

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Združenje zavarovanja v bolezni z zavarovanjem za slučaj nezgod in nezmožnosti vsled ostarelosti priporočati je iz sledečih nagibov:

Največ sedanjih bolničnih blagajnic vsake vrste zahteva od letnega zaslužka 2 $\frac{1}{2}$ %, uplačevanje zavarovalni, proti kateremu uplačila menda še nikdar niti eden udeleženec ni ugovarjal. Strokovnjaki pa so potrdili, da je zadostoval le 1% zavarovane mezde, da so ostale živetne take podpirne blagajnice za obolele, ako so se primerno razširile. Da po avstrijskem zavarovalnem zakonu za slučaj nezgod v izplačevanje odškodnin zadostuje zavarovalnina po največ 1 $\frac{1}{2}$ %, zavarovane letne mezde, dokazali so v zavarovanstvu veljavni možje — mej drugimi c. kr. vladni svetnik in vodja zavarovalnotehničnega oddelka v ministerstvu za notranje zadeve, Julij Kaan, v svoji knjižici o presoji načrta za avstrijski zakon o zavarovanju delavcev za slučaj nezgod, stran 6.

Denimo k temu 2 $\frac{1}{2}$ % še drugi 2 $\frac{1}{2}$ % za starostnino, znašal bi za vse zavarovalne dolžnosti skupni zavarovalninski postavek 5% letnega zaslužka zavarovancev iz obrti pravičnega nevarnostnega razreda, ako bi bila udeležba v meri predloge avstrijskega zavarovalnega zakona proti nezgodam.

Statistični podatki nemške države pa očitno dokazujejo, kako se postopice manjšajo odstotni postavki bremen, kolikor se zavarovanje širi. More se torej izvestno trditi, da bi se dosegla najcenejša uplačila o najvišji vzmožnosti izplačevanj zavarovalnih svot, ako bi se zavarovali delavci vseh začetkoma omenjenih stanov celega cesarstva. Vsled tega bi tudi zadostoval še nižji postavek od prej imenovanega s 5% kot skupna zavarovalnina za pravilne nevarnostne razrede 2. nevarnostne vrste. Ta denarstveni prid sam že dostaja, da bi se pritrdilo združenju vseh zavarovanj — za slučaj bolezni, nezgod, onemoglosti in nevzmožnosti za prislužek vsled ostarelosti. V mali dokaz, kako, se po velikosti udeležbe množi vzmožnost uplačevanja, oziroma cena zavarovalninskih postavkov, navaja najudanejšje podpisana trgovinska in obrtna zbornica sledeče statistične podatke in preračunjene primere:

Avstrijska rudarska obrt izkazuje v svoji spomenici nezgod: izmed 110.674 članov na leto 48 ponesrečenih, t. j. 0.004%. Onemoglost vsled družih vzrokov je postala v 699 članih, kar z ozirom na gorenje število članov 0.6% dá.

Avstrijsko društvo v zavarovanje proti nezgodam izkazuje v svojem letnem poročilu za leto 1884 izmed 126.939 zavarovancev za mezidino zavarovanje s svoto 67,482.510 gld. za slučaj smrti in onemoglosti, in s svoto 23.675 gld. dnevne odškodnine za slučajčasne nevzmožnosti za prislužek, sledeče statistične škode:

Leta 1884 imelo je izplačati 1590 škod, izmed teh:

98 (0.076%) za smrtne slučaje z odškodnino	gl. 51.256.—
268 (0.264%) za onemoglost z odškodnino	„ 47.106.—
1224 (0.966%) začasne nevzmožnosti z odškodnino v znesku	„ 33.154.—
skupaj gl. 131.516.—	

— Jaz ničesar drugega ne vem, pravi Matej, nekoliko zmešan; in jaz pripovedujem gospema samo ono, kar so mi pravili priletnejši Benečani, trdeči, da so v prejšnjih časih videli gospoda Lotarja takega, kakeršen je dandanes; a vendar uverjajo, da ni bil nenavzoč nič manj nego petdeset let; izvestno se Vama zdi to mnenje pretirano. A sploh predobro kaže vse življenje Lotarjevo, da mu je mnogo na tem, da se ne razve, kaj prav za prav je, da ne bi bilo povse verjetno, da je on sam gojil in tudi budil govorico, katera ovija okrog njegove osebe še gostejši mrak. Treba je tudi priznati, da so najčudnejše in najsmešnejše misli o njem izražale in raznašale v časih osebe, katere slovo, da so pametne: jedna najneverjetnejših je, da ima ta skrivnostni tujec tajnost filozofskega kamena; in v istini ni možno drugače razlagati sijajnega življenja in kraljevih troškov neznanega človeka, kateri se ne bavi, kolikor se ve, ni z najmanjšo vrsto trgovine ali obrta, ni z najrahljšim kupčevanjem na ta ali on način.

Nekako tri leta je — takrat je prišel po onej dolgej nenavzočnosti znova k nam — da so začeli nekateri zavidljivci, jezni radi njegovih z darežli-

Občna podpirna blagajnica za delavce in onemogle na Dunaji izkazuje za dōbo od leta 1870 do 1884, tedaj za 15 let, o povprečnem številu zavarovancev 17,740, sledeče povprečne škode:

Izplačanje za 104.965 obolelih z 2,047.051 dnevi bolehanja in za 3760 smrtne slučaje. Te številke, prevedene za jedno leto in 1000 delavcev, dajo 7693 dni bolehanja in 1413 smrtnih slučajev.

Statistika nemške države daje te-le podatke:

V štirimesečni poizvedbi za leto računeno bilo je izmed dveh milijonov zavarovancev blizu 88.722 nezgod, in sicer 85.056 časne nevzmožnosti za prislužek z 1,649.577 dnevi bolehanja, 1680 onemoglosti in 1986 smrtnih slučajev. Poleg te poizvedbe se smé tedaj šteti na 10.000 delavcev in na jedno leto: 13 osmrtnih nezgod, 12 nezgod trajne onemoglosti, 575 nezgod časne nevzmožnosti za prislužek in 8248 dni bolehanja; torej blizu jeden dan bolezni za delavca. Napoveduje pa se v statiki nemške države iz leta 1882, zvezek LIII. v dodatku, da se bode v bodoče računilo na 100.000 delavcev le 105, k večjemu 137 osmrtnih nezgod, blizu 1 $\frac{1}{2}$ %; 87, k večjemu 113, onemoglosti, blizu 1 $\frac{1}{4}$ %.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. januarja.

Jutri se zopet snide državni zbor. Zasedanje bode najbrž dolgo in jako burno. Vlada bode predložila zboru načrte zakonov o zavarovanju delavcev proti boleznim in nezgodam, o reformi dohodninskega in pridobninskega davka, regulovanju rek, urejevanju krošnjarstva in več družih narodnogospodarskih in davčnih zakonov.

Vnanje države.

Poslednje dni se je mnogo govorilo, da dela največje ovire rusko-bolgarskemu sporazumljenju vprašanje, ali bi se zopet vsprejel ruski častniki v bolgarsko vojsko. Kakor so se pa sedaj stvari pojasnile je vse to govorjenje ničevno. Dotični častniki so se že uvrstili v ruske polke, kar kaže, da v Rusiji niti ne mislijo na to, da bi jih zopet poslali v Bolgarijo. Bivši bolgarski vojni minister Kantakuzen se pa tudi zategadelj v Bolgarijo povrniti ne more, ker je njegovo politično postopanje v Bolgariji predmet obširne preiskave, katera se vrši zaradi tega, ker so ruski zastopniki v Bolgariji napačno poročali o tamošnjih zadevah. V Rusiji so sicer še vedno istih mislij, da bi bilo dobro, ko bi ruski častniki organizovali in vežbali bolgarsko vojsko, a o tem se bodeta Bolgarija in Rusija že še pozneje sporazumeli. Tudi ne mislijo odpustiti mnogo častnikov, ampak le nekaj štabnih častnikov, da bodo kot brigadni in polkovni načelniki. Bolgariji manjka namreč starejših izkušenih častnikov. Ob vojni so se mladi poročniki in stotniki res izvrstno držali, a bati se je, da bi jim v mirnem času, ko je bolj treba avtoritete, njim njih sovrstniki ne hoteli biti podložni, kar bi bilo v škodo disciplini. Toda hrabrih bolgarskih častnikov nikdo v Rusiji ne misli spodrinuti z njihovih mest in jih nadomestiti z ruskimi. — V ostalem so se pa razmere mej Bolgarijo in Rusijo poslednji čas dosti zboljšale. Oficijalno je nekda dokazano, da knez ni nikdar izrekel razžaljivih besed o ruskih častnikih. Ravno tako je bila tudi vest, da je prepovedal v cerkvah moliti za carja, izmišljena.

Srbija je že določila svoje mirovne pogoje. Kakor čujemo, so ti pogoji jako zmerni. Srbija ne zahteva nikakega povečšanja svojega ozemlja, pa

vostjo pridobljenih si uspehov in morda še bolj radi tega, ker se on sam ni dosti menil zato in ker je najnavadnejše zanimanje, katero se more pri njem doseči, zelo podobno preziranju, raznašati o njem jako razžalive pravljice; jedva se usojam, izustiti jih in nikjer drugod razen tukaj na samem ne bi zinol o njih brez nevarnosti. Govorili so celo, da je agent neke novce ponarejajoče čete, skrivajoče se po tirolskih špiljah in nekaterih hrvatskih gozdih. Toda to klevetanje ni trajalo dolgo časa, ker gospod Lotar toliko siplje zlata okrog sebe, da se dá brez teže razpoznati, kake kovi je. Skoro so se uverili, da se ne dobode pač nič boljšega v vseh beneških državah; in od tiste dobe prestale so pravljice, kolikor so jih izmišljali o njem, biti vsaj krivične in rezke. Izvestno je samo to, da ne vem ničesar, pravi Matej, dvignovši se s sedeža; a to lahko trdim, da mu je možno postati v Benetkah vse, kar se njemu hoče, ako se še sem povrne.

— Izvestno se povrne, deje gospa Albertova, oklenovši se te misli s svojo romantično dovtetljivo verljivostjo, katera jej je umišljene stvari prerada kazala, kakor bi bile istina: bila je to nje jedina napaka.

(Dalje prih.)

tudi rešitve vzhodnorumelijskega vprašanja se nič ne tičejo njeni mirovni pogoji. Upanje je tedaj, da se kmalu sklene mir, če le zopet unanji uplivi ne bodo zopet v Srbiji vzbudili vojevitosti.

Sedaj so oči vse Evrope obrnene na Grško. Če tudi Anglija preti Grkom z blokado, vendar poslednji nikakor ne kažejo, da bi hoteli demobilizovati. Sicer na Grškem sami dvomijo, da bi se njih vojska s turško meriti mogla, toda njih namen ni zmagati, temveč le napraviti take zmešnjave na Balkanu, da bi nazadnje vendar le kak kongres moral urejati balkanske zadeve. Tedaj upajo zopet kaj dobiti, kakor so dobili na Berolinskem kongresu, če se tudi neso udeležili orijentalne vojne. Pretenjen Anglije pridružile so se sicer vse evropske vladi, toda v Atenah vendar nič prav ne verujejo na sporazumljenje velevladij, katere so jedine v tem, da naj bi se ohranil mir, nikakor pa ne v tem, kako bi se uredile bodoče razmere na Balkanu. Francija je še nedavno skušala od Turčije pridobiti kake kompenzacije za Grško. Sedaj je francoska vlada pritrdila v postopanje Anglije. Kdo ve, kaj bi Francozi storili, ko bi Grki res začeli vojno in bili tepeni. Morda bi se zauje potegnili, kakor se je Avstrija za Srbe, ko jim je pretela resna nevarnost. Poleg tega pa ne smemo pozabiti nasprotstva mej Anglijo in Rusijo. Anglija je iz svoje inicijative sklenila odpustiti vojne ladije v grška morja, da bode zabranila vojevanje po morji. Rusija je temu pritrdila, a Grki vendar mislijo, da se bode Rusija pri prvi priliki zanje potegnili samo zategadelj, da bi prekrizala angleški upliv na Balkanu. Znano je, kako Rusija na vse načine ovira zjedinjenje Bolgarov samo za to, ker je Plovdivski prevrat delo angleških diplomatov. Pa še drugi vzroki utegnejo Grke nagibati k neprijateljivosti. Kakor se je v Srbiji ukoreninila misel, da je Srbija jugoslovanski Piemont, ravno tako so Grki trdno preverjeni, da so poklicani obnoviti nekdanjo bizantinsko carstvo, staro slavo in moč Grkov. Ako se pa sedaj zjedinijo Bolgarija, ne da bi se povečšala Grška, bile bi te iluzije na veke razdrte. Bolgarija bi si hitro toliko opomogla, da bi si prisvojila še Makedonijo, mala Grška bi pa nikakor ne mogla ovirati napredovanja Bolgarov. Zjedinjenje Bolgarov bode gotovo močno uplivalo na vse, sedaj še turške dežele, koder prebiva bolgarski živelj pomešan z družimi elementi. Bolgarski živelj se bode vedno bolj krepčal in širil, grški se bode pa moral umikati. Marsikaka pokrajina, ki sedaj po svojem prebivalstvu velja za grško, utegne se pokazati za slovansko. Angleškega pretenja se pa v Atenah tudi ne bodo posebno bali, ker vedo da angleški liberalci, ki imajo večino v parlamentu, ž njimi simpatizujejo. Vsi angleški liberalni listi ostro grajajo postopanje Salisbury-jevo in poudarjajo, da angleški narod ne more odobravati, da bi se Anglija potegovala za obstanek Turčije. Salisbury si bode moral veliko prizadevati, da bode opravičil svoje postopanje v parlamentu. Kraljica sicer odobrava postopanje Salisbury-jevo in mu je že neki dala pooblastilo, da sme razpustiti parlament, ako bi večina nasprotovala njegovej orijentalni politiki, toda na Angleškem ima narod velik upliv na politiko in kdo more trditi, da bi nove volitve ugodnejše izpale za sedanjo vlado. Več evropskih držav ne mara, da bi se preveč utrdilo slovanstvo na jugu in potegnile bi se v odločilnem trenutku za Grke. Ako vse to preudarimo, se nam ne bode toliko čudno zdelo, ako bi Grki res začeli vojno. Saj tudi dolgo nismo verjeli, da bi bila vojna mej Srbijo in Bolgarijo mogoča, a nazadnje smo jo pa vendar doživeli. V svojej navdušenosti pa Grki tudi previsoko cenijo svoje sile in morda še celo upajo, ako bi jim bila sreča ugodna, da zmagajo. Tega pa so trdno preverjeni, da Evropa ne bode dopustila, da bi Turčija njim odtrgala kak kos zemlje. Mislijo torej: izgubili ne bomo ničesar, a pridobiti pa le utegnemo. Največ bi utegnile slabe finance odvrčati Grke od boja. Grška vlada se bode morda premislila, da ne kaže začenjati vojne, ki bi stala toliko denarja, če ni uspeh zagotovljen; vendar to ni gotovo, ker je narod odločno za vojno.

Angleška vlada stoji na jako slabih nogah. S tem, da je napovedala strožje postopanje proti Irceem, podkopala si je tla. Ircei bodo nekda sedaj podpirali liberalce. Sedaj pride v parlamentu na vrsto preuredba zborničnega opravičnega reda. Ircei hočejo pri tej priliki glasovati z liberalci in vrgli Salisbury-ja. Parlamenta pa vlada ne more razpusiti, ako ostane v manjšini pri tako malo važnem vprašanju, to bi le mogla storiti, ako bi se zbornica izrekla proti njenej orijentalnejske ali irske politiki.

Dopisi.

Iz Celovca 26. januarja. (Prihodnja volitev.) Ko smo na Vrbi pridobili 3 glasove, dobrihali smo si že, da v Beljaku zmagamo. Kar iznenada pride žalostna novica iz Podkloštra, da so tam nemškutarji prodrl z vsemi 8 volilnimi možmi. Tako se je nemškutarjem spet na bolje obrnilo in liberalci bodo morda še jedenkrat zmagali v Beljaku, pa menda zadnjikrat. Največ pomagal jim je sneg. Že prej je ležalo do pasa novega snega, dne 22. januarja, ko je bila volitev Podkloštom, je pa še celi dan medlo. Nekateri volilci so si morali s

sneženim plugom pot delati; še više v hribih stanujoči pa sploh niso mogli priti, kar se jim tudi zameriti ne more. Le možje iz Št. Lenarta so prišli v večjem številu, ker so že bolj v dolini, in stali so kakor skala na naši strani. Nemškutarskim Podklošterčanom je bila torej zmaga kaj lahka, ker oni imajo volišče pred nosom. Zbožnali so vse volilce skupaj in jih nabrali 68, naših kmetov je prišlo pa le 58, tako da so nemško-liberalci zmagali z 10 glasovi večine.

V Maloščah so naši sijajno zmagali. Imeli so čez 100 glasov, nasprotniki pa komaj 20. Za to občino se torej ni več bati. Voljenih je tam 8 naših. V Rožeci je voljenih 10 narodnjakov. Tam je slovenska stranka tako na trdnem, da si nasprotniki že več ne upajo na dan priti, ostali so doma. Iz Kanalske doline še nemamo poročil, pa upamo, da so, kakor vselej, tudi zdaj dobro volili.

Borovci in Medborovci so sicer nemškoliberalno volili, vendar pa se sliši, da ne marajo za Ghona, ker bi on delal proti Ljubeljski železnici. Ako teh 7 glasov Ghonu odpade in ako volijo Mühlbacherja, potem Ghonova zmaga še ni čisto gotova. Zato prosimo naše volilce, naj ne zgubijo še poguma in naj se podajo na volišče. Človek ne vé, kako se stvar obrne. Če nemških volilcev nekaj doma ostane, potem zna Ghon vendar še propasti. Zato pa prosimo naše volilce, naj le prav gotovo vsi pridejo na volišče.

Z Notranjskega 23. januarja. [Izv. dop.] Z velikim veseljem pozdravili smo poročilo iz deželnega zbora, da je g. baron Schwegel v izvrstnem govoru utemeljeval nujni predlog, naj se vlada naprosi, da se podaljša, oziroma sklene Rudolfova železnica od Divače čez Razdrto do Škofje loke, ter da so ta predlog vsi gg. poslanci podpisali. Pač skrajni čas je bil, da so se gospodje zastopniki naše Kranjske dežele, njim na čelu g. baron Schwegel, odločno oglasili za to tako važno črto; bodisi kar se tiče prvega avstrijskega trgovišča, svetovno znanega Trsta, bodisi za več dežela, mej kojimi je v prvi vrsti naša Kranjska, bodisi za celo državo. Mar ni to čudno, da ne rečem žalostno, da je prvo pristanišče tako mogočne velevalisti, kakor je Avstrija, odvisno od jedne jedine železnice? Ni čuda torej, da radi tega Trst očividno hira, z njim hira pa i večina naše dežele. Sveta dolžnost pa naj bode našim gg. državnim poslancem, gori imenovani predlog na dotičnem mestu po vsej mogočnosti podpirati, da se ta tako vroča želja, koja toliko državljanov že tako dolgo goji, vendar jedenkrat izpolni.

Še pred malo časom so se nekateri šalili iz te proge ter za norce imeli one, koji so to naglašali, danes so pa ti gotovo družega mnenja in uverjeni so gotovo, da ta tako važna proga Loka-Razdrto-Divača-Trst bode gotovo prej ali slej izgotovljena ter da se te izpeljave vlada dolgo ne bode mogla braniti.

Letošnje državnozbornsko zasedanje bode dokaj važno, ker upati je, da se bode ta gordiški voz vendar jedenkrat razvozlat ter da se bode pokazalo, da vlada se ne sme ozirati samo na želje južne železnice, oziroma nje delničarjev, nego da se je treba ozirati na ogromno večino državljanov, davkoplačevalcev. Prav je, da vlada skrbi za bogataše, kapitaliste, nje sveta dolžnost je pa tudi, ozirati se na kmetovalce, trgovce, obrtnike in rokodelce. To so pravi stebri države, brez kojih si pač mogočne države Avstrije niti misliti ne moremo, in ako se pusti, da ti hirajo ter propadajo, hira in propada z njimi vred cela država. Proč torej z ono sebično politiko, koja čestokrat dela proti volji davkoplačevalcev, zvestih državljanov, prostor zlati, deloma tuji roki. Vlada in naši zastopniki naj se ne klanjajo samo zlatemu teletu Rothschildu in njega tovarišem, naša in cele države korist naj jim bode pred očmi ter skupno naj delajo, da se tako važna ter koristna proga Loka-Razdrto-Divača-Trst čim prej dodela.

Gospodu baronu Schwegel-u smo pa jako hvaležni, da se je potrudil s svojo izredno zgovornostjo pojasniti, kako nujno potrebna da je izvršitev Rudolfove železnice, ter želimo, da bi ga i drugi na pravem mestu posnemali.

Iz Trsta 24. januarja. [Izv. dop.] (Volitve v mestni in deželni zbor Tržaški.) (Dalje.) Slednji mora priznati, da se je takrat vse storilo, kar birokratski aparat v zvezi s skrivno in očitno policijo, kar denar, obljube in razne igrace storiti morejo. Pa zaman je bil ves trud! Iz tega sledi, da se je napačno postopalo, da je vladna stranka — najbolje bi se imenovala stranka sedanjega na-

mestnika (če bi jo imenoval avstrijsko stranko, skrunil bi le drago ime), — brez prave in zdatne podloge v prebivalstvu Tržaškem. Dalje sledi iz tužnega izida volitev, da je vladna stranka le prenikno cenila veljavo irredentovske stranke. O vsem tem pričajo volitve v vseh štirih volilnih razredih v mestu, zlasti pa volitve v četrtem in tretjem razredu.

Po prvem volilnem imeniku je bilo v IV. razredu 1232 volilcev; to število se je pomnožilo za 81 glav, ko je vlada po tolikih pravdah, po tolikem pritiskanju primorala magistrat, da je tudi toli glasovite konsorte v volilni imenik v pristavek (supplemento — per ordine superiore) upisal. Bilo je tedaj 1313 pravnih volilcev. Izmej teh se je volitve udeležilo 1111. In kako so ti volili? 739 volilcev je kompaktno volilo vseh 12 kandidatov, katere je irredentovsko društvo „Progresso“ nasvetovalo. Mimogrede naj tu omenim, da politično društvo „Progresso“ („napredek“) v sebi zbira irredentarije, skrajne Italijane in vse one Italijane, ki nečejo imeti z vlado nič opraviti ter v Trstu razen Italijanom drugim narodom nobene pravice ne priznavajo. Temu nasprotno društvo je vladna „Associazione Politica“, politično društvo tukajšnjega mestnika, ki v sebi zbira zmerne Italijane, Nemce in razne m. — in k. — Ali je vmes tudi kaj Slovanov, Slovencev in Hrvatov, tukaj ne bomo preiskovali; pravih Slovencev in pravih Hrvatov gotovo ne — morebiti kaka kukavica!

In koliko kompaktnih volilcev pa je bilo za 12 vladnih kandidatov, katere je Associazione Politica nasvetovala. Bilo jih je le 212, če to število 212 postavimo poleg 739, je razmerje pač vsakemu čitatelju na prvi pogled očitno. Druge volilnice (160) so imele mešane ali druge nasvetovane kandidate. In končni izid volitve v IV. razredu je bil, da so irredentovski kandidati dobili po 784 (Combi) do 756 (Venezian) glasov, ne glede na prvega irredentarskega kandidata Bazzonia (1023), katerega je tudi Associazione Politica kandidirala. Te glasovite vladne Associazione Politice kandidate so pa dobili le po 341 do 304 glasove. In pomislimo, da je vlada v ta razred 81 novih volilcev konsortev ukazala upisati! In vsak pameten človek bi sklepal, da so ti gotovo vsi kompaktno za vladne kandidate glasovali. V pričo teh števil pa toli kričanja in tekanja, toliko laganja in pisarjenja! Trst se bode prestvaril! Pametni Avstrijci bodo v roke dobili krmilo mestnega in deželnega zbora Tržaškega. To je sad depretisovanja v Trstu! Napredek avstrijskega duha in mišljenja — kali? Res lep napredek. Pomislimo, da pri zadnjih volitvah od l. 1882 niso imeli irredentarci toli glasov. Od 978 glasujočih volilcev je bilo takrat za irredentarija Leopolda Mauronarija — sedaj toli razkričanega cikorijskega — 690 (se ve da za Bazzonia skoro vsi 973) in za vladnega kandidata onikrat le 260. In takrat konsortov še ni bilo v imeniku. Če pomislimo na te, rekli bi, da vladna stranka je v množini ljudstva — v četrtem razredu zastopanega — izgubila mnogo svojega upliva, mnogo svoje veljave, in sicer izgubila na korist irredentarskem kandidatom. To je sad napačne skupne vladne politike v Trstu in njegovi okolici. A ta tužni sad napačne vladne politike bil bi se pri teh volitvah pokazal dosta tužniši, ko bi naša dobrohotna Edinost, t. j. naše slovensko politično društvo, takrat ne bilo priskočilo vladi in vladni Associazione Politici na pomoč. Res je zadnjič — po strahoviti toči „Edinost“ rekla, da se ona ni nikakor ntikala v te žalostne volitve v mestu. Gospoda! ta trditev ni resnična. Kaj se je pa pri zadnjem shodu društva pred volitvami sklenilo in priporočalo: Vsi našinci, vsi članovi Edinosti, ki imajo v mestu volilno pravico, naj glasujejo za kandidate vladne Associazione Politice. Preklical se je Bazzoni —: javno znano je, da so nekateri našinci okolu tekali ter njega volilcem na glasovnicah izbrisavali. V to pričajo tudi gori navedena števila. Gotovo pa bi naša „Edinost“ v takih slučajih lahko zdatnejše delala, a vlada sama se za to ni brigala — in s komando se to od danes do jutri ne da izvršiti. Mi Slovenci nismo zakrivali tega silovitega volilnega pobitja Depretisove Associazione Politice. In vendar smo ravno mi Slovenci tudi v tem četrtem razredu, oni jedini živelj, ki primerno gojen, vlado v tem razredu lahko reši jednakega pobitja. Vsestransko nezavisnim nam je treba biti in kar drzno kazati vladi ono stališče, na katerem jedinem avstrijska ideja v Trstu, v množini Tržaškega ljudstva zma-

govati zamore. Kdor se boji više zamere ali se celo baha, da občuje z višimi krogi (kot bi v teh krogih bili sami bogovi!), kdor se boji te ali one izgube, gotovo nikdar ne bode kazal za napačno postopanje vlade in vladnih krogov.

Ali se spominate one basni o lisici in kislem grozdju! Tako so se vladna Associazione Politice vsi vladni in mameluški krogi ravnali, ko si po izgubljenem četrtem razredu niso mogli več pomagati. Tu jih nismo mogli — trdili so — tudi nismo nikdar na to mislili — a pokazati hočemo tem irredentam pri volitvah v III. volilnem razredu. Človek, ki bi bil le slepo njih besede poslušal, mislil bil bi res, da v tretjem razredu njim nikdar izpodleteti ne more. In vendar, rekel bi, je bilo pobitje vladne stranke v tretjem razredu še dosta hujše nego v četrtem razredu.

Pa govoré naj številke same zase. Potrjeni volilni imenik obsega v III. razredu 1832 volilcev. Na vladni ukaz vsled zadnje razsodbe upisalo se jih je v pridelek še 140; vseh volilcev skup je 1972. Že začetkom smo omenili, da konservativni ali vladni kandidati od nekdanj gospodujejo v tem razredu. In temu se ni čuditi, ker volilci tega razreda mej seboj štejejo vse, kar se s c. kr. nazivlja. In cesarskih kraljevskih uradnikov v Trstu kar mrgoli; morebiti jih z ozirom na skupno prebivalstvo nima nobeno mesto v Cislajtani razmerno toliko kot ravno Trst. Ta velika množica c. kr. uradnikov je prav ona silovita posadka, ki je doslej toli krepko in dosledno trdnjavo tretjega volilnega razreda branila. Vseh teh c. kr. uradnikov je namreč 787, pravim sedemsto in sedeminosemdeset t. j. ravno dve petinki vseh volilcev tega razreda. Kako zelo so se vsi zanimali za volitev v tem razredu, priča pač najočitniše to, da je glasovnice dobilo ali zahtevalo 1824 volilcev ali le 148 je zanemarilo dolžnost državljansko (mej temi so mrtvi, preseljeni, prestavljeni itd.). Dejanske volitve se je udeležilo 1762 volilcev t. j. skoro vsi, ki so glasovnice imeli (manj 62).

Kako so pa volili? Irredentariji ali Progressovi kandidati so izmej 1762 oddanih glasilnic dobili 792 oklenih (kompaktnih); vladni ali kandidati vladne Associazione Pol. so pa oklenih dobili samo 760. Ostalih 220 glasilnic je bilo 15 praznih in 195 z mešanimi ali pa popačenimi imeni. Kaj pa je bil izid volitve? Izvoljeni so bili kandidati Progressove — irredentarske stranke!! In prodrli je mej dvanajsterimi izvoljenci z največo silo komaj jeden vladen kandidat. Progressovci so dobili po 943 do 870 glasov. Vladni kandidat, ki je bil še izvoljen je dobil 874 glasov — in jedini propadli Progressovec (mej nasvetovanimi kandidati — neki E. Poglayen — kot ime kaže prave toskanske korenine in čiste rimske krvi!) je imel še 859 glasov zase to je dosta več nego katerikoli propadlih najstarih vladnih kandidatov, ki so imeli le 854 navzdol do 808 glasov za sebe. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Iz Rožne doline.) Vaš dopis iz Celovca, da ni nobenega upanja za Belaško volitev, je preveč pesimističen. Ni še gotovo, da bodo Borovci glasovali za Ghona, ker vendar ne bodo tako nespametni, da bi volili najhujšega nasprotnika Ljubelske železnice. Poročila o nemškutarskih zmagah, tudi niso zanesljiva. Poročali so, da so zmagali na Zilski Bistrici, meni je pa znano za gotovo, da so tam naši zmagali.

— (Mestna občina Višnjegorska) imenovala je v 24. dan t. m. deželnega predsednika barona Winklerja in okrajnega glavarja Litijškega M. Grila častnima občanoma.

— (Umr) je v 23. dan t. m. g. Janez Preširen, c. kr. beležnik v Radovljici.

— (Deželna komisija proti trsnici) bila je zbrana 25. januarja in se je soglasno izrekla, da je jedino sredstvo za ohranitev vinogradov na Dolenjskem, da se zasade ameriški trsi. Sklenilo se je prositi vlado, da v Kostanjevici napravi veliko 5 do 10 oralov obsegajočo trsnico, v kateri bi se več sto tisoč že priznanih ameriških trsov, zlasti vitis riparia in solonis nasadilo in požlahtnilo z najboljšimi domačimi trsi. Oddajali naj bi se le požlahtnjeni trsi iz te trsnice vinogradnikom. Ob enem pa naj se zasadi vinograd 3 do 4 oralov z ameriškim trsom, da se bode dobivalo vsako leto dovolj rozgov ali bilf za trsnico. Vrhovno nadzorstvo nad vinogradom in trsnico naj bi se izročilo vodstvu dolenjske vinarske šole, na mestu

pa se naj nastavi izvežban vinar, ki bode zmožen trsove cepiti in poučevati v cepljenji. Svota, od vlade določena, za zasledovanje trsne uši, naj se po večjem delu raji izdaje za rečeno trsnico in vinograd. Da bi se kmetski vinogradniki vzbujali k zasajanju ameriškega trsa, naj bi se dovolile premije tistim posestnikom, kateri se izkažejo, da so v svojem vinogradu zasadili ameriški trs. G. dr. Mencinger izrek je željo, da naj se strožje postopa proti žganjepivstvu in naj se ustanove vinarke in kletarske zadruge na Dolenjskem, katerim bi se morale dovoliti posebne privilegije. Dalje naj bi se po zakonu določilo, da se z ameriški trsi zasajeni vinogradi ne smejo eksekutivno prodati lastniku, ki jih je zasadil. Predsedoval komisiji je sam deželni predsednik, g. baron Winkler, prisotni pa so bili gg. dr. Vošnjak, dr. Mencinger iz Krškega, tajnik kmetijske družbe Pirc, začasni komisar za preiskovanje vinogradov Reichl in vladni svetnik A. Globočnik. Vodja slapske šole g. R. Dolenc bil je po bolezni zadržan.

— (Vraska narodna čitalnica) ima svoj občni zbor v 2. dan svečana ob 7. uri zvečer z navadnim vspehom. K mnogobrojni udeležitvi vabi najljubše odbor.

— (Vabilo k Vodnikovim slavnosti,) katero priredi Čitalnica Postonjinska v svojih prostorih dne 2. februarja 1886. Vspehom: 1. Pozdrav. 2. Ant. Förster: „Venec Vodnikovih pesni,“ poje mešan zbor s spremljevanjem glasovira. 3. Slavnostni govor. 4. Kam. Mašek: „V Arabiji pušavi“, ženski dvospev. 5. Fran Gerbič: „Na lipici zeleni“, moški četverspev. 6. Hauser: „Pri zibelki,“ gosli z glasovirrom. 7. Ples. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 60 kr., z rodbino 1 gld., za neude 1 gld., z rodbino 1 gld. 50 kr. Odbor.

— („Krško bralno društvo“) priredi v dan 2. februarja „Vodnikovo slavnost“ s sledečim vspehom: 1. H. Cramer — Potpourri iz opere Monteschi et Capuleti, štiročno igranje na glasoviru. 2. Foerster — „Njega ni“, četverspev. 3. Vilhar — „Mornar,“ samospev. 4. „Slavnostni govor“. 5. Ipavec — „Kdo je mar?“, zbor s spremljevanjem na glasoviru. 6. Ples. (Svirala bode gledališna godba iz Zagreba. Ustopnina: gospodje neudje 1 gld. udje 50 kr. Začetek točno ob 7 uri. K obilnej udeležitvi so vabljeni tudi narodnjaki iz bližnje okolice. Odbor.

— (Razpisano) je mesto deželne sodnije svetnika pri c. kr. deželni sodnji v Celovci. Prošnje do 12. februarja t. l.

— (Učiteljska služba.) Razpisana je služba učitelja na dvorazrednici v Dragatuši. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 20. februarja t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 27. januarja. V dolenjej zbornici zanikaval je Burke, da bi se bilo poslaniku v Atenah zaukazalo, naj naznani, da se bode odposlalo angleško brodovje, da prepreči napad Turčije po grškem brodovju. Colling stavil je k adresi amendement, v katerem se obžaluje, da se kmetom pridobitev malih zakupnih posestev ni olajšala. Ta amendement, kateri je Chaplin kot nezaupnico pobijal, Gladstone pa priporočal, vsprejel se je s 329 proti 250 glasom, torej vlada poražena. Hicks Beach predlagal je v oči gled važnosti tega glasovanja, da se zborovanje do četrtka odloži, kar je tudi obveljalo. Parnellovci glasovali so z večino.

Solun 26. januarja. Grško brodovje odposlalo se je zategadelj, ker so se bali, da bi je utežili Angleži kot mirovno jamstvo zapleniti, kakor je 1807 l. dansko brodovje.

Klausenburg 26. januarja. V Radni blizu 90 hiš pod vodo, njive preplavljene. V Lipi 200 hiš pod vodo. Do 50 poslopij se je podrlo, veliko tisoč oral priplavljenih. V preplavljenih ulicah v Lipi kupiči se led z velikim hruštem, ter preti z novo še groznejšo nesrečo.

Razne vesti.

* (Čudno naročilo.) Neki Madjar X. v Budimpešti poslal je tamošnjemu odvetniku 84 gld. 75 kr. v pismu, v katerem so bile zapisane samo besede „Kupite si štrik“. Odvetnik imel je namreč v rokah pravomočno sodbo, po kateri bi imel g. X., ker je neko pravdo izgubil, rečeno vsoto v 8 dneh odvetniku plačati.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Poslano.

Bolezni vsake vrste, zlasti bolezni živcev, padice, bolečine v želodci, nervozno šumenje po ušesih, trganje po ušesih, slab posluš, glavobolje, migrene, bledice in mrtvice ozdravila po racionalnej zanesljivi metodi. Pri bolnih na pijučah in nadušljivih dosežemo v štirih tednih čudovite vspehe. Prosimo obširno poročilo poslati nam s pridejano marko za odgovor. (708—9)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tujci:

26. januarja.

Pri Slonu: Friedenstein z Dunaja. — Pöll iz Trsta. — Klutz z Dunaja. Pri Haller: Kreissner, Löfler, Schoster, Kleiner, Halberger, Weinberger z Dunaja. Pri cesarji avstrijskem: Levec iz Dola.

Umrlj so v Ljubljani:

22. januarja: Friderik Lindtner, pletenčar jerbasov, 46 let, Poljanski nasip št. 50, za Brigthovo boleznijo. — Ludmila Juvan, gostija, 56 let, Rožne ulice št. 11, za otrpenjem možganov. — Reza Kump, uradnega sluge hči, 19 let, Rožne ulice št. 33, za jetiko. — Franca Weller, šivilja, 35 let, Hradskega vas št. 12, za srčnim mrtvoudom.

23. januarja: Marija Vodnik, ključarjeva hči, 1 mes., Sv. Petra cesta št. 38, za jetiko. — Anton Bedene, železniški sprevoznik, 59 let, Cesta na južno železnico št. 1, po naključni povožen na kolodvoru.

25. januarja: Liza Kozjek, črevljarjeva žena, 54 let, Rožne ulice št. 35, za prsno vodenico.

V deželnej bolnici:

21. januarja: Alojzij Kristan, mesar, 27 let, za otrpenjem možganov.

22. januarja: Josip Zihert, delavec, 52 let, za katarom v grlu.

23. januarja: Franca Bavdek, dninarica, 46 let, za jetiko.

24. januarja: Andrej Jevšovar, delavec, 55 let, za srčno napako.

V vojaške bolnici:

25. januarja: Anton Vičič, umirov. c. kr. poročnik, 74 let, za plućnico.

Tržne cene v Ljubljani

dne 27. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	666	Špeh povožen, kgr.	64
Rež,	536	Surovo maslo,	85
Ječmen,	439	Jajce, jedno	3
Oves,	30	Mleko, liter	8
Ajda,	439	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	56	Telečje	60
Koraza,	487	Svinjsko	48
Krompir,	3	Kostrunovo	35
Leča,	8	Pišanec	5
Grah,	8	Golob	18
Fižol,	850	Seno, 100 kilo	205
Maslo,	90	Slama,	205
Mast,	74	Drva, trda, 4 metr.	76
Špeh frišen,	54	„ mehka,	550

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
26. jan.	7. zjutraj	733-65 mm.	4-6° C	sl. zah.	obl.	01 mm.
	2. pop.	732-84 mm.	8-8° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	732-94 mm.	3-8° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 5-7°, za 7-8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 27. januarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	84 gld.	—	kr.
Srebrna renta	84	15	„
Zlata renta	112	15	„
5% marcna renta	101	25	„
Akcije narodne banke	866	—	„
Kreditne akcije	297	10	„
London	126	40	„
Srebro	—	—	„
Napol.	10	02	„
C. kr. cekini	5	94	„
Nemške marke	61	95	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	„
Ogrska zlata renta 4%	101	45	„
„ papirna renta 5%	92	95	„
5% štajerske zemljišč. obvez. oblig.	104	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	50	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75	„
Kreditne srečke	100 gld.	176	50
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	203	25	„

Anchor parobrodna linija

iz Trsta v New-York naravnost.

Odhod v 1. in 15. dan vsakega meseca.

Veliki prvovredni parniki te svetovnoznane v Avstriji jedino koncesionirane linije vsprejemajo potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

Potniki naj se obrnejo na Gergolet & Pogliacco, glavne agente, Via del' Arsenale šte. 2 v Trstu.

Dobivajo se tudi vožni listki za vsa mesta Zjedine-nih držav po najnižjih cenah. (32—4)

Umetne

(50—1)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

ave, garantirane

voščene sveče in voščene zavitke

priporoča visokočastiti duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni

OROSLAV DOLENEC,

svečar v Ljubljani. (747—11)

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (fr. neoske) trte, nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo glavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanji krvi, oslabiljenji, diarrih in reknavalecenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepjujoče pri reknavalecenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (656—13)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld. Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

Novo ustanovljena menjalnica KORDIN & SCHMITT,

Pred škofijo št. 4,

priporoča se p. n. občinstvu

za kupovanje in prodajo vsakovrstnih vrednostnih papirjev, denarja, valut in za borzine transakcije

pod kulantnimi pogoji, ravno tako daje predplače na vrednostne papirje, prejeme preskrbovanje vseh poslov, spačajočih v bankino področje,

in proti zmernej plači

shranjuje vrednostne papirje

in prodaja (49—2)

promese za vsa žrebanja.

Restitucijski fluid

pomnoženi, tudi konjski cvet

imenovan,

rabi za drgnjenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in praktičnih poljedelcih glade učinka kot izboren skučen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepičen, obrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zabranjuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v resukucijo (očvrstjenje) po kakem trdnopolnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdravljajoče sredstvo pri pretegu žil, otekanji kolen, kopinskih boleznih, otekanji v boku, v križi i. t. d., otekanji nog, mehurjih na nogah, izvinjenji, tičenji od sedla in oprave, pri sašci i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih hlab.

1 steklenica z rabilnim navodom vred siane 1 gld. 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (655—13)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.